

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Sammen med dette lovforslag fremsættes lovforslag om rentebidrag til vedvarende energianlæg m.v. finansieret med indeksslån. Formålet med lovforslagene er dels økonomisk at ligestille ikke-skattepligtige investorer i vedvarende energianlæg (andelsselskaber, foreninger, selvejende institutioner m.fl.) med de skattepligtige, dels at give enkeltpersoner med lave indkomster reel mulighed for at investere i vedvarende energianlæg.

Privatøkonomisk er det en forudsætning for anskaffelse af et vedvarende energianlæg med tilhørende anlæg, at de årlige omkostninger bliver (i det mindste) af samme eller mindre størrelsesorden end udgifterne til konventionel energiforsyning (for vedvarende energianlæg efter ydelsen af det statslige anlægstilskud).

Ved traditionelle lån afhænger privatøkonomien i høj grad af, om den enkelte har mulighed for at udnytte adgangen til at fradrage betalte renter i indkomsten. En sådan adgang eksisterer ikke ved fællesanlæg organiseret som andelsselskaber, foreninger, selvejende institutioner m.fl., ligesom den er meget begrænset for personer med lave indkomster, f.eks. pensionister.

Større kombinerede vedvarende energianlæg vil ofte blive organiseret i andelsselskaber (A.m.b.a.).

Der er flere grunde hertil:

- 1) Der er en tradition for, at lokale opgaver, f.eks. vandværker, antenneselskaber, fjernvarmeværker, brugsforeninger, grovfoderselskaber m.fl., er blevet løst af brugerejede andelsselskaber.
- 2) Der er behov for en stor tilslutningsandel for både privat- og samfundsøkonomi, og denne kan som regel opnås i et andelsselskab med begrænset hæftelse.
- 3) Andelsformen sikrer økonomisk og beslutningsmæssig ligestilling mellem brugere med forskellige økonomiske vilkår (i et interessentskab vil brugere med høj marginalskatteprocent være væsentlig anderledes stillet end pensionister).

I forbindelse med større kombinerede vedvarende energiprojekter har der hidtil været en klar tendens til at foretrække andelsformen. Større kombinerede anlæg vil ofte bestå af vindmøller, biogas-anlæg, halmfyr m.v. sluttet sammen med mere traditionelle elementer såsom fjernvarmerør, bygninger, varmepumper og eventuelt naturgasfyrede minikraftvarmeværker. Disse anlæg er som vedvarende energianlæg i øvrigt karakteriseret ved relativt høje investeringsudgifter og relativt lave driftsudgifter. Da andelsselskaber normalt ikke vil råde over en stor egenkapital, og da der ikke er mulighed for at opnå en mindskelse af rentebyrden ved rentefradrag, bliver konkurrenceevnen dårlig i forhold til:

- 1) organisering som interessentskab,
- 2) traditionelle individuelle energiinvesteringer og
- 3) de etablerede forsyningselskaber, der selvfinansierer med lav forrentning af egenkapitalen.

Organisering som interessentskab vil dog forudsætte mange brugere med en relativt høj indkomst. Tilslutningen behøver endvidere ikke at blive i nærheden af 100 pct.

Det har i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget været overvejet, om denne ligestilling kan opnås ved enten lavt forrentede statslån (eller rentetilskud til traditionelle lån) eller ved en forøgelse af statstilskuddet.

Med baggrund i beregninger foretaget af Karl Emil Serup (»En vindmølle investering II«, Handelshøjskolen, Århus 1984), er rentabiliteten belyst på to måder:

- 1) »Mindste levetid i år«, hvilket angiver det antal år anlægget skal fungere, for at køberen ikke skal tabe på investeringen. Hvis anlægget fungerer flere år, vil investeringen give overskud.
- 2) »Nuværdi i 1.000 kr.« angiver værdien af de nettoindbetalinger, som investeringerne giver anledning til, tilbagediskonteret med en kalkulationsrente på årlige prisstigninger + 2 pct.